

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Non quantum, sed ex quanto fiat quidquid fit, quærit Deus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Qui non satis audet in magnis, nimis audet in parvis.

Declaratur in 2. parte, Feria 5. infra Hebdomadam Pentecosten.

Quarta & consequentes de primo ipso mandato: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, &c.

Autum ignitum est amor Dei, in quo non tam ardor quam puritas queritur.

Non vivitur in amore Dei, sine dolore.

Nunquam est Dei amor otiosus. Amor non nisi amore compensatur.

In 1. parte, infra Hebdomadam Adventus tertiam.

Aur nullam cordis partem, aut toram debes Deo.

In eadem 1. parte, die 4. Januarij.

Nisi quod monet Sapiens, omnia custodia servas cor tuum, non omnino servas.

Tantum proficies, quantum a te deficies.

Est quidem certum in Charitate unionem esse perfectionis: sed non est certo dicenda hæc Charitas, neque hæc unio, nisi in obedientia quæ dicitur Charitatis.

In eadem 1. parte, Feria 4. 5. & 6. infra Hebdomadam 4. post Epiphaniam: Quæ ad proximè sequentem Dominicam forte aptius reservari possent.

Hæc sponse fides est, ut sicut neminem præter sponsum velit diligere, ita velit à nullo diligi.

Sabbato infra Hebdom. 6. post Epiphaniam.

Aur nulla aut tota est Charitas in agendis, sicut fides in credendis.

In 2. part. Fer. 4. infra Hebdom. 4. post Pascha, Cura rerum minimatum rem procurat omnium maximam.

In 3. parte, Sabbato infra Hebdomadam 4. post Pentecosten.

Quò minus Concupiscentiæ mortificabis, eò magis à Concupiscentia mortificaberis.

In eadem 3. parte, Feria 4. infra Hebdomadam quintam.

In qua etiã parte videri potest Feria 4. infra Hebdomadam septimam, ubi de dilectione penitentis asima, & alibi plura Verbo *Charitas*.

Inquirenti Deo cur voluntatem ipsius non facias, hoc unum infame respondendum habes, Nolo.

In 4. parte, Feria 5. infra Hebdomadam decimam octavam post Pentecosten.

Quæ spectant autem Charitatem proximi, simul habes collecta in 3. parte, Dominica 12. post Pentecosten.

ADDI verò possunt illis superioribus alibi declaratis Veritatibus, hæc sequentes, huic loco magis propriæ.

Non quantum, sed ex quanto fiat, quidquid fit, querit Deus.

RATIO EST, Quia Deus à nobis querit maxime diligi. Hic est enim finis præcepti, Charitas de corde puro, ut ait Apostolus. Et post enumerata omnia beneficia quibus populum suum Deus abunde cumula verat, sic Moyses semper concludit: Et nunc Israel quid Dominus Deus tuus petis à te nisi ut timeas Dominum Deum tuum, & ambules in viâ eius, & diligas eum ac servias Domino Deo tuo, in toto corde tuo, & in tota anima tua. Et certè cum nihil sit excellentius charitate, quid est quod magis velle possit Deus? Nam si quid aliud esset quod magis vellet, tum illud esset excellentius Charitate.

1. Tim. 3.

Deut. 10.

SED quando fit aliquid propter Deum, magis demonstratur diligi Deum ex quanto illud fiat, quàm quantum fiat. Nam cum dicitur quantum, dicitur opus externum ut orare, ieiunare, pati ad verbera, misereri aliis, elemosinas facere, condonare iniurias & alia misericordiæ opera exercere. Cum autem dicitur, ex quanto, non tam spectatur opus externum quàm operantis animus, Cordis affectus, seu voluntatis propensio, quæ prout magis aut minus affecta fuerit, tunc ex quanto quid fuerit factum dicitur, ut ex quanto affectu orer, jejundet, & alia bona faciat, vel mala patiat.

tur. Jam verò quis nesciat in hoc interiori affectu magis spectari charitatem, quam in exteriori quovis opere? Quis nesciat ex duobus idem opus externum præstantibus, tantò aliud præstare alteri, quantò ex illis alteruter magis affectus fuerit? Imò quis nesciat tantum minus externum opus semper præstare majori, quando fit ex majori corde, & animo lubentiori? Cur ita porò nisi quia tantum major præstatur dilectio, cum quid ex magno corde fit, quam si quid tantummodo magnum fiat? *Det vobis cor omnibus ut colatis eum, & faciatis eius voluntatem corde magno, & animo volenti.* Hoc est qui multum diligit Deum, & quantum fuerit illud multum ex quo aliquid fit, hoc est quod Deus spectat, non quantum fuerit illud quod fit, David saltando placuit Deo, inquit S. Bernardus, non propter saltum, sed propter affectum. Similiter & mulier quæ unxit pedes Domini, laudata est à Christo, non quia unxit, sed quia amavit, & quia quod habuit, hoc facit, in eo justificata est. Quibus & adde viduam quæ à duobus obolis tam insignem retulit commendationem, ut quibus, umq; aliis præferretur. O singulare pauperum ac infirmorum solatium, qui licet nihil habeant quod præstare Deo possint, Cor tamen habent quo possint Deum diligere, & quo magis delectatur Deus quam quovis opere!

2. Macch. 1.

In prefat. ad fratres de monte Dei.

Luc. 21.

1. 1. de imit. Chr. 1. 15.

In P. 10.

QUAMOBREM constat Veritas: Non quantum, sed ex quanto fiat, quidquid fit, quærit Deum. Quia quærit potissimum diligi, quod fit magis corde quam opere, nisi opus ex corde manet. Sine Charitate opus externum nihil prodest, ait pius ille Author qui pietate sua satis est notus, quidquid autem ex Charitate agitur, quantumcunque parvum sit & dispicuum, totum efficitur fructuosum. Magis siquidem Deus pensat EX QUANTO QUIS AGIT, quam quantum quis facit. Multum facit, qui multum diligit. Et post pauca, stupendum sane quod dicit, quodque jam supra declaratum est: Sæpe videtur esse Charitas, & est magis carnalitas; Vide in 2. parte, Feriam 4. infra Hebdomadam 5. post octavam Paschæ.

Sicut autem infirmis & egentibus hinc solida est Consolatio, quod non minus possint si velint quam si potentes & validi essent cum possint Deum diligere: sic planè nisi velint, nisi Deum ex toto corde diligant, nihil legitime possunt prætere. Nihil enim quæritur quod non possint & quod non debeant, nihil quæritur quo sint pauperiores dando, imò quo ditescant tantò magis quantò amplius dabunt, etiam nihil dando. Nam, ut ait S. Augustinus, coronat Deus intem-

per voluntatem ubi non invenit facultatem. Nemo dicat, non habeo, Charitas non de sacculo erogatur, Quia quidquid dicimus, & quidquid diximus, & quidquid dicere potuerimus, vel nos, vel post nos, vel qui ante nos, finem non habent nisi Charitatem.

O verè pretiosam charitatem quæ sine ullo datur pretio, & nunquam sine pretio exercetur!

Diminutio Cupiditatis, augmentum est Charitatis.

RATIO EST, Quia cordis augmentum est augmentum charitatis id est, quo minus de toto corde detrahatur, aut quo magis totum sibi cor redditur, ut totum Deo deur, tantò verius augetur charitas. Fit enim purior; & quo est purior, eò est major. Nam si charitas de corde puro est, quo magis cor erit purum, purior & major erit charitas.

Sed diminutio cupiditatis est augmentum cordis quo nempe sensu dictum est tunc augeri cor nostrum quando redditur sibi, tum Deo quæ parte fuerat à se distractum. Sic autem sibi redditur diminutione cupiditatis; nam sola cupiditas illud distraherat, tantumq; de toto sustulerat, quantum affixit creaturæ, contra vel præter ordinem à Creatore præstitutum, Congulatū est sicut lac cor eorum, Ps. 118. id est, contristatum circa objectum concupiscentiæ.

Sic igitur diminutio cupiditatis, augmentum est charitatis, ut è contra:

Augmentum Cupiditatis est diminutio Charitatis.

Quia tantò magis diminuitur charitas, quantò minus de toto corde formatur. At quæto magis augetur cupiditas, tantò minus de corde restat quo formetur charitas. Ergo & augmentum cupiditatis est diminutio charitatis. Unde quanta sit sollicitudine cupiditas reprimenda, tam manifestè patet, quàm ipsa charitas est colenda. Purga ergo amorem tuum, inquit S. Augustinus, aquam fluentem in cloacam, converte ad hortum. Quales in P. 30. impetus habebas ad mundum, tales habens ad Artificem mundi. Non vobis dicitur, nihil ametis; absit. Pigri, mortui, detestandi, miseri eritis, si nihil ametis. Amate, sed quid ametis, videte. Amor Dei, amor proximi, Charitas dicitur. Amor mundi, amor huius sæculi Cupiditas dicitur. Cupiditas refranatur, Charitas excusetur. Et alibi: Quia radix omnium malorum est Cupiditas, & radix omnium bonorum est Charitas, & simul amba esse non possunt.